

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem Mgr. Václavem Trajerem, v právní věci **žalobce: P. M.**, nar. „X“, bytem „X“ proti **žalované: České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 13.1.2015, č.j. „X“, o námitkách proti rozhodnutí o odejmutí invalidního důchodu,

t a k t o :

- I.** Žaloba **s e z a m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě ve znění jejího doplnění doručeného soudu dne 6.3.2015 domáhal přezkoumání zákonnosti napadeného rozhodnutí žalované České správy sociálního zabezpečení ze dne 13.1.2015, č.j. „X“, kterým byly zamítnuty jeho námitky proti rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 6.11.2014, č. „X“, jímž mu byl dle ust. § 56 odst. 1 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“) odňat invalidní důchod pro nesplňování podmínek stanovených v ust. § 39 odst. 1 téhož zákona z důvodu, že jeho pracovní schopnost s ohledem na dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav poklesla pouze o 25 %.

Žalobce v žalobě uvedl, že nesouhlasí se závěry posudku o invaliditě ze dne 8.1.2015, jenž pro účely posouzení jeho zdravotního stavu nechala vypracovat žalovaná. Namítnul, že má k dispozici nové lékařské zprávy od MUDr. Š. z Žatce a nová vyšetření z EMG a

neurologie. Z tohoto důvodu požádal o přezkoumání jeho zdravotního stavu ortopedem a navrhnul, aby soud napadené rozhodnutí žalované zrušil a věc jí vrátil k dalšímu řízení.

Žalovaná ve vyjádření k žalobě toliko uvedla s ohledem na skutečnost, že rozhodujícím kritériem pro rozhodnutí v dané kauze je posouzení zdravotního stavu žalobce, aby soud nechal vypracovat posudek Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí a v souladu s jeho závěry pak ve věci dle svého uvážení rozhodnul.

Při soudem nařízeném jednání žalobce zopakoval své předchozí námitky. Zdůraznil, že invalidní důchod mu byl odňat přesto, že je jeho zdravotní stav stále stejný a nelepší se, a to ani po třech prodělaných operacích. Dle sdělení jeho lékařů se může nadále jen zhoršovat. Pověřená pracovnice žalované setrvala na svém stanovisku.

Napadené rozhodnutí soud přezkoumal podle části třetí dílu prvního hlavy druhé zák. č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“), která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ustanoveních § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první tohoto zákona. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost napadeného rozhodnutí, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení rozhodnutí dle § 72 odst. 1 věty první s.ř.s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud z úřední povinnosti podle § 76 odst. 2 s.ř.s. přihlídnout toliko k takovým vadám napadeného rozhodnutí, které vyvolávají jeho nicotnost. Takové nedostatky v projednávané věci ovšem zjištěny nebyly.

Po přezkoumání skutkového a právního stavu v následném řízení ve věci dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.

Z obsahu předloženého správního spisu soud zjistil, že dne 31.10.2014 byl posudkovou lékařkou Okresní správy sociálního zabezpečení v Mostě, MUDr. D. H., vypracován posudek o invaliditě žalobce, jehož posudkovým závěrem bylo zařazení zdravotního postižení jmenovaného do kapitoly XV oddílu B položky 3b přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 20 %. Na základě tohoto posudku vydala Česká správa sociálního zabezpečení dne 6.11.2014 rozhodnutí, jímž žalobci odňala od 8.12.2014 invalidní důchod, neboť jeho dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav nesplňoval podmínku poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Po námitkách žalobce proti tomuto rozhodnutí nechala žalovaná dne 8.1.2015 prostřednictvím posudkové lékařky MUDr. D. H. vypracovat další posudek o invaliditě, jehož závěrem bylo zařazení zdravotního postižení jmenovaného do kapitoly XV oddílu B položky 3b přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 25 %, přičemž procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu ust. § 3 citované vyhlášky nemění. Na jeho základě pak žalovaná vydala žalobou napadené rozhodnutí, jímž námitky žalobce zamítla.

Podle ustanovení § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. V souladu s odstavcem 2 citovaného ustanovení jestliže pracovní

schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně, nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně a nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.

Dle § 39 odst. 3 zákona o důchodovém pojištění se pracovní schopností rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. V souladu s odstavcem 4 citovaného ustanovení se při určování poklesu pracovní schopnosti vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření; přitom se bere v úvahu, zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost, zda se jedná o stabilizovaný zdravotní stav, zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován, schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával, schopnost využití zachované pracovní schopnosti v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 % a nejvíce o 69 %, v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % též to, zda je pojištěnec schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek.

V odstavci 5 citovaného ustanovení je dále stanoveno, že za zdravotní postižení se pro účely posouzení poklesu pracovní schopnosti považuje soubor všech funkčních poruch, které s ním souvisejí. V souladu s odstavcem 6 citovaného ustanovení se za stabilizovaný zdravotní stav považuje takový zdravotní stav, který se ustálil na úrovni, která umožňuje pojištěnci vykonávat výdělečnou činnost bez zhoršení zdravotního stavu vlivem takové činnosti; udržení stabilizace zdravotního stavu může být přitom podmíněno dodržováním určité léčby nebo pracovních omezení. Dle odstavce 7 je pojištěnec adaptován na své zdravotní postižení, jestliže nabyl, popřípadě znovu nabyl schopností a dovedností, které mu spolu se zachovanými tělesnými, smyslovými a duševními schopnostmi umožňují vykonávat výdělečnou činnost bez zhoršení zdravotního stavu vlivem takové činnosti.

Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se vždy určuje v celých číslech.

Procentní míry poklesu pracovní schopnosti podle druhů zdravotního postižení jsou uvedeny v příloze k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity.

Podle ust. § 56 odst. 1 písm. a) zákona o důchodovém pojištění platí, že pokud se zjistí, že nárok na důchod nebo na jeho výplatu zanikl, důchod se odejme nebo jeho výplata se zastaví, a to ode dne následujícího po dni, jímž uplynulo období, za které již byl vyplacen.

V projednávané věci bylo rozhodnuto prvostupňovým rozhodnutím, že se žalobci odnímá invalidní důchod, neboť dle posudku posudkového lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení v Mostě ze dne 31.10.2014 u něj oproti minulosti dosáhla poklesla pracovní schopnost toliko o 25 %. Jedním z předpokladů pro nárok na invalidní důchod je totiž existence invalidity pojištěnce ve smyslu ust. § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění. Bylo proto třeba zjistit, zda žalobce splňoval ke dni vydání napadeného rozhodnutí, podmínky

invalidity, tj. zda pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu u něj činil nejméně 35%.

Již výše bylo zmíněno, že napadené rozhodnutí bylo odůvodněno závěrem lékařky MUDr. H., která učinila závěr o poklesu pracovní schopnosti žalobce. Soud se s tímto závěrem lékařky nespokojil, a protože nemá odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení invalidity především závisí, vyžádal si v rámci předmětného soudního řízení v intencích ust. § 52 odst. 1 v návaznosti na ust. § 77 s.ř.s. odborný posudek od Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „Komise“ nebo „posudková komise“), která je v těchto věcech dle § 4 odst. 2 zák. č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, k posouzení zdravotního stavu povolána. Tato komise se sídlem v Ústí nad Labem nově posoudila celkový stav žalobce a také posoudila pokles jeho pracovní schopnosti.

Z obsahu posudkové dokumentace vypracované dotyčnou Komisí soud zjistil, že jednala v řádném složení, posudek byl vypracován po studiu a zhodnocení zdravotního stavu žalobce na základě předložené lékařské dokumentace a odborných lékařských nálezů dne 2.4.2015. Žalobce byl jednání komise přítomen. Přimo při jednání komise byla rovněž vyšetřen odborným lékařem z oboru ortopedie. Z posudkové dokumentace je patrné, jaké lékařské nálezy měla komise k dispozici. Komise zjistila, že odborné lékařské nálezy MUDr. T. A. a MUDr. Š. předložené žalobcem při jednání nepřinášejí žádné posudkově významné skutečnosti, dokládají toliko přítomnost dosavadního postižení žalobce a jeho funkčních důsledků, jež již byly známy ze spisové dokumentace. Dle závěrů posudkové komise je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu u žalobce omezení hybnosti v ramenním kloubu nedominantní levé horní končetiny posttraumatické etiologie. Vyšetřující ortoped sice hodnotil toto postižení jako těžké, na druhou stranu však potvrdil údaje známé ze zdravotní dokumentace žalobce, z nichž vyplývá, že se v případě žalobce nejedná o ztuhnutí ramenního kloubu v nepříznivém postavení. Z tohoto důvodu Komise neužila pro hodnocení postižení zařazení do kapitoly XV oddílu B položky 3c přílohy ke shora citované vyhlášky, nýbrž dle položky 3b. Rovněž nebylo možné užít hodnocení ani dle položky 6c této kapitoly a oddílu, neboť u žalobce není přítomno těžké postižení hybnosti ve dvou velkých kloubech či omezení svalové síly na 3. stupeň, nejsou přítomny posudkově významné svalové atrofie, ani těžké deformity paže či předloktí. Položka 7b pak udává pokles pracovní schopnosti jen o 20 % z důvodu výraznějších poruch po rupturách svalů a šlach horní končetiny, z tohoto důvodu proto ani toto posudkové kritérium nebylo posudkovou komisí užito.

Přiznání invalidity I. stupně na základě rozhodnutí Okresní správy sociálního zabezpečení v Mostě považovala Komise za nadhodnocené, dle jejího názoru nebyla pro její kvalifikaci naplněna příslušná kritéria. Žalobcův stav je stabilizovaný a je již na něj přiměřeně adaptován. Zlepšení u něj předpokládat nelze, do budoucna je dokonce možné zhoršení. Přesto však nesplňuje podmínky pro přiznání invalidity byť jen I. stupně, jelikož míra jeho pracovní schopnosti poklesla toliko o 25 %.

Soud uvádí, že se ztotožnil s posudkovými závěry Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad, když za daného stavu věci neshledal potřebu, aby bylo provedeno další dokazování v podobě vypracování dalšího revizního posudku jinou posudkovou komisí, případně v podobě znaleckého zkoumání zdravotního stavu žalobce. Závěr soudu o tom, že v daném případě již nebylo zapotřebí provádět nějaké další dokazování, přitom koresponduje ustálené judikatuře správních soudů včetně Nejvyššího správního soudu (viz např. jeho

rozsudky ze dne 25. 6. 2003, č. j. 2 Ads 9/2003-50, který byl publikován ve Sbírce rozhodnutí NSS pod č. 150/2004 a také na www.nssoud.cz, nebo ze dne 28. 8. 2003 č. j. 5 Ads 22/2003-48 či ze dne 12. 3. 2009, č. j. 3 Ads 143/2008-92, které jsou rovněž dostupné na www.nssoud.cz. S ohledem na vše, co bylo uvedeno shora, proto dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Současně soud podle ust. § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, když žalobce nebyl ve věci úspěšný a nadto se náhrady nákladů řízení výslovně vzdal při jednání a žalované náhrada nákladů řízení nepřísluší.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ústí nad Labem dne 18. ledna 2016

Mgr. Václav Trajer v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
Gabriela Zlatová